

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2006 ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Για τη νέα χρονιά και την έκδοση των ημερολογίων του Συλλόγου Εργαζομένων Εθνικής Τράπεζας, το πολιτιστικό τμήμα αποφάσισε να τιμήσει το καλό ελληνικό τραγούδι.

Θεωρεί ότι αυτό αποτελεί μια μικρή συμβολική πράξη αντίστασης στη βιομηχανοποίηση της εγχώριας μουσικής. Στη μαζική εργοστασιακή κατασκευή ακουσμάτων μιας χρήστης και στον αυηλεή μουσικό βούμβαρδισμό που υφιστάμεθα καθηγερινά στα πλαίσια του σύγχρονου marketing.

Σκεφτήκαμε λοιπόν στην σελίδα της παρουσίασης κάθε μήνα στο ημερολόγιο του 2006 να υπάρχουν οι στίχοι ενός τραγουδιού από αυτά που καταγράφονται πια ως «κλασσικά» και σχεδόν αυτόματα, ο νοος μας πήγε σε έναν από τους γνησιότερους δημιουργούς αυτής της κατηγορίας τραγουδιών, τον Λευτέρη Παπαδόπουλο.

Τον ποιητή, στιχουργό και δημοσιογράφο Λευτέρη Παπαδόπουλο που παραπάνω από τέσσερις δεκαετίες, με την πληθωρική, πολυεπίπεδη και διαχρονική παρουσία του, με τα 1.200 τραγούδια του που λέγο πολό έχουμε όλοι μας σιγοτραγουδήσει, με τα θεατρικά έργα του, τα βιβλία του, τη δουλειά του στην τηλεόραση και βέβαια με τα αιμέρητα χρονογραφήματά του, μας έχει χαρίσει ωραίες στιγμές.

Η επιλογή των φωτογραφιών και των τραγουδιών που θα μας συντροφέψουν στη διάρκεια αυτής της νέας χρονιάς ανήκει στο δημιουργό τους ο οποίος ευγενικά δέχθηκε την πρότασή μας να μας «διανείστε» 12 ανέκδοτες φωτογραφίες και δώδεκα πολυαγαπημένα τραγούδια από την εποχή που οι επιτυχίες - τα σουξέ όπως λέγονται - δεν ήταν αποτέλεσμα επιβολής τους από τις εταιρίες, αλλά συνέπεια της αποδοχής τους από τους πάντες.

Τραγούδια βιωματικά, αφηγηματικά τα περισσότερα, από την περίοδο που ο Λευτέρης Παπαδόπουλος ζούσε σε μια αιλή στην οδό Φωκαίας 18, στην πλατεία Κυριακού (Βικτωρίας). Μια αιλή, που όπως διαβάζουμε στο βιογραφικό του, είχε οχτώ δωμάτια, μια βρύση και ένα κοινόχρηστο αποχωρητήριο. Κάθε δωμάτιο και μια οικογένεια με τρίκαι τέσσερα άτομα. Μεροκαματιάρηδες, Μαραγκούς, Χίτσες, Τσαγκαράδες, Υδραυλικούς, Αρτεργάτες. Όπως ο ίδιος δηλώνει, ότι ξέρει από τον κόσμο, του τα έμαθαν αυτοί οι σπουδαίοι άνθρωποι και φυσικά οι γονείς του.

Σε μας τους υπόλοιπους, τους αναγνώστες των στίχων του και τους ακροατές των τραγουδιών αυτό το μικρό σταχυολόγγυμα από ένα πλουσιότατο έργο, σίγουρα θα ζωντανέψει αναρίθμητες μυήμες πολύτιμες.

Γιατί είναι βέβαιο ότι κάποια από αυτά τα τραγούδια, αν όχι όλα, μας έχουν συντροφέψει, στιγμές που κρατάμε βαθιά φυλαγμένες μέσα στη καρδιά μας και θα συνεχίσουν να το κάνουν. Θα ξαναζωντανέψουν δηλαδή γλέντια με τις παρέες μας, ώρες ενθουσιασμού η απογοήτευσης, πλαίσια αγάπης και χωρισμούς.

Σε ευχαριστούμε για όλα αυτά, από καρδιάς Λευτέρη Παπαδόπουλε.

Πολιτιστικό Τμήμα